

Slovenska
filharmonija

Sezona
2025|26

***Mediterranska
melanholija***

VIP 5

Vokalno-
instrumentalni
program

VIP 5

Vokalno-instrumentalni
program

5. junij 2026 ob 19.30

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Mediterranska melanholija

Zbor Hrvaške radiotelevizije

Tomislav Fačini dirigent

Pavao Mašić orgle

Marta Meštrović oboa

***Vedran Kocelj, Ivan Medić
trubenta***

Hrvoje Sekovanić

Krunoslav Benko

***Francesco Mazzoleni
tolkala***

V sodelovanju s Hrvaško radiotelevizijo.

ARS

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Arvo Pärt (1935)

Salve Regina
Pozdravljena, Kraljica

Petar Bergamo (1930–2022)

Spiriti eccellenti
Častitljivi duhovi

Ničesa višje nima
Ničesar več ni

Užala je užgat lumin
Vajena je bila prižgati svečo

Evo ovod san stala
Tu sem obstala

Tukli su mora jemali žen
Premagovali so morja, imeli ženske

Unesu te na vela vrata
Prinesejo te skozi velika vrata

Ižnjijali brodi na žalu
Strohneli čolni na bregu

Nima ničesa, nima
Ničesar ni, ni ...

Igor Kuljerić (1938–2006)

Križu, daj nam ti milosti
Križ, daj nam milost ti

Koral
Isukrst je ma odića
Jezus Kristus je moja obleka

O Isuse, Bože pravi
O Jezus, pravi Bog

Kako jelen vrilo traži
Kakor jelen išče studenec

Koral
O Isuse, Božji sine
O Jezus, Sin Božji

Isukrste, željo živa
Jezus Kristus, živa želja

Koral

Franjo Parać (1948)

Dona nobis pacem
Podari nam mir

Med poznejšimi sakralnimi deli **Arva Pärta** zavzema **Salve Regina** (*Pozdravljena, Kraljica*) posebno mesto – ne le zaradi svoje zvočne monumentalnosti, temveč predvsem zaradi notranje dramaturgije, ki jo skladatelj razume skoraj arhitekturno. Delo je nastalo leta 2002 za stolnico v Essnu ob 1150-letnici mesta in jubileju škofa Huberta Lutheja. Prvotno ga je Pärt zasnoval za zbor in orgle, pozneje pa predelal tudi za godalni orkester in čelesto. V obeh različicah ostaja bistvo enako: meditacija o marijanskem besedilu, ki se iz skupnostnega petja postopoma zgosti v skoraj asketsko intenzivnost.

Pärt je v šestdesetih letih veljal za enega najdrznejših predstavnikov sovjetske avantgarde. V zgodnjih delih je raziskoval serializem, dodekafonijo, sonorizem in tehniko kolaža, vendar ga je prav iskanje novih izraznih možnosti pripeljalo v ustvarjalno krizo in večletni umik v molk. V tem obdobju se je intenzivno posvečal študiju srednjeveške monodije, renesančne polifonije in liturgične glasbe, iz česar se je sredi sedemdesetih let rodil njegov prepoznavni slog tintinnabuli. Izraz izhaja iz latinske besede *tintinnabulum* – zvonček – in označuje glasbeni jezik, zgrajen iz skrajno reducirane teksture, počasnega pulza in skoraj ritualne repetitivnosti. V značilni dvoglasni zasnovi se melodična linija postopoma razpira okoli tonov toničnega trizvoka, medtem ko spremljevalni »tintinnabuli glas« ustvarja resonančno zvočno polje, podobno zvenenju zvonov.

Pärtova tintinabulska govorica se v skladbi *Salve Regina* kaže v eni svojih najbolj prečiščenih oblik. Iz skromnega, skoraj elementarnega glasbenega materiala raste mogočna glasbena arhitektura, v kateri imajo tišina, odmev in prostorska razporeditev glasov enako težo kakor same note. Zborovski stavek se iz enoglasja

razpre v bogato večglasje, vendar brez zunanje virtuoznosti; vse je podrejeno ideji skupnega diha in kolektivne molitve.

Besedilo antifone Salve Regina pri Pärtu ni le nosilec pomena, ampak temelj same glasbene oblike. Značilni neprekinjeni tridobni pulz ustvarja občutek obrednega gibanja, kakor bi se glasba vrtela v počasnih koncentričnih krogih. Skladatelj je sam delo primerjal z lijakom: široko razprta zvočna masa se počasi oži in pogloblja, dokler ne doseže skrajne točke zgoščenosti. Tega procesa poslušalec ne zaznava kot dramatičen razvoj, temveč kot postopno transformacijo zaznave časa samega.

Petar Bergamo je svojo skladateljsko pot oblikoval med Splitom, Beogradom, Dunajem in Zagrebom, pri čemer je kot eno ključnih izhodišč svojega ustvarjanja vselej poudarjal mediteranski prostor. Po študiju kompozicije v Beogradu pri Stanuju Rajičiću je deloval kot pedagog, urednik pri založbi Universal Edition na Dunaju ter pozneje kot svobodni umetnik in profesor v Zagrebu.

Njegov opus obsega simfonična, komorna, vokalno-instrumentalna in scenska dela, vendar se je Bergamov glasbeni jezik razvijal zunaj izrazite pripadnosti posameznim slogovnim smerem druge polovice 20. stoletja. Namesto neposrednega odzivanja na avantgardne tokove je oblikoval prepoznaven, zadržan in natančno izčiščen izraz, zaznamovan z linearno mislijo, zvočno preglednostjo ter občutljivim odnosom do besede in forme. »Glasba Petra Bergama je navidez tradicionalna,« piše muzikolog Niall O'Loughlin, »saj se opira na klasične oblike in postopke, vendar prevzame s potezami, ki jo delajo posebno. Skladatelj išče inovacije znotraj trdnih glasbenih in intelektualnih temeljev. Njegova zgodnja klavirska dela in komorni opus so postavili

temelje tradicionalnim oblikam in obsežnemu motivičnemu razvoju, medtem ko skupina orkestrskih del iz šestdesetih let priča o izbrušenih in dovršenih skladateljskih tehnikah.«

Posebno mesto v njegovem opusu zavzema vokalna glasba. Cikel madrigalov ***Spiriti eccellenti*** (*Častitljivi duhovi*), napisan med letoma 1993 in 1999, združuje renesančno občutljivost za besedilo z modernim zvočnim prostorom in velja za eno njegovih osrednjih zborovskih del. Tudi drugod je Bergamo glasbo razumel kot ravnovesje med zvokom, pomenom in tišino, pri čemer glasbeni tok nikoli ni zgolj konstrukcija, temveč nosilec oblikovne logike. Cikel na poezijo hrvaške pesnice Marine Čapalije (1965), objavljene v zbirkah *Škoj o'driva* (*Leseni čoln*, 1995) in *Paver sriće* (*Stenj sreče*, 1996), zaznamujeta razdelana dramaturgija, prežeta z mediteranskim ozračjem življenja v majhnem otoškem naselju. Pesmi so zapisane v dalmatinskem čakavskem idiomu, ki s svojo ritmiko in zvočnostjo pomembno oblikuje glasbeni tok skladbe, poganjajo pa jo motivi vsakdana sredi morja, zaznamovanega s smrtjo, cerkvenimi obredi, spomini in ljubeznijo. Bergamo besedila uglasbi v kontrastnih prizorih, ki se izmenjujejo med zadržanimi, skoraj meditativnimi odseki in izrazitejšimi zborovskimi zgoščanji. Ženski glasovi se prepletajo z izbranimi glasbili, med njimi z oboo, dvema trobentama ter različnimi tolkali – zvonovi, ragljo, tamburinom, vibrafonom in strgalom.

Prvi madrigal *Ničesa višje nima* (*Ničesar več ni*) za ženski zbor, oboo in zvonove odpira semantični prostor odsotnosti, izgube, odmev nečesa, kar je že zdavnaj izginilo. Z izjemno skopimi sredstvi oblikuje krhek in zadržan tonski svet. Dolgi zborovski toni, melanholična linija oboe in oddaljeni odmev zvonov ustvarjajo občutek

lebdenja med glasom in tišino, medtem ko se besedilo pogosto lomi na posamezne zloge in vokale, ki delujejo bolj kot zven kakor govor.

V *Užala je užgat lumin* (*Vajena je bila prižgati svečo*) Bergamo ohranja zadržano, resonančno zvočnost prvega madrigala, vendar jo preplete z izrazitejšim ritmičnim pulzom in večjo notranjo napetostjo. Ponavljajoče se triolne figure, drobne spremembe tempa ter menjavanje artikuliranega in *legato* petja ustvarjajo občutek neprestanega gibanja pod krhko površino zvočne teksture. Besedilo se tudi tukaj pogosto razkraja v zven in ritem: posamezni zlogi krožijo med glasovi, prehajajo v šepet ali obstanejo kot odmev. Oboa deluje kot podaljšek zborovske resonance, medtem ko zaključna vrnitev k počasnemu tempu učinkuje kot oddaljeni spomin uvodnega klica.

Evo ovod san stala (*Tu sem obstala*) se še izraziteje približa govoru in pripovedi. Oznake *quasi senza misura, narrativo* in *con dolore e sospiro* (»skoraj brez mere«, »pripovedno« ter »z bolečino in vzdihom«) ustvarjajo občutek svobodnega, skoraj improviziranega izrekanja, v katerem se petje neprestano preliva med govorom, šepetom in zadržanim liričnim tokom. Zvonovi tudi tukaj ne delujejo kot ritmična opora, temveč kot odmev. Kontrasti med krhkimi, skoraj negibnimi odseki in nenadnimi ritmiziranimi izbruhi (*agitato, con brio*) dajejo skladbi izrazito notranjo napetost, medtem ko se besedilo reducira v zven in odmev. Zaključek, označen *perdendosi* (»izginjajoč«), učinkuje kot postopno izginjanje glasu v tišino.

V madrigalu *Tukli su mora jemali žen* (*Premagovali so morja, imeli ženske*) se izrazito spremeni zvočni svet cikla: namesto krhkega, skoraj lebdečega toka prevlada ostro ritmizirana, skoraj ritualna energija, ki se napaja

v poudarjeni zvočnosti trobil in tolkal. V surovem, eruptivnem zvenu se zborovski glas pogosto približa kolektivnemu klicu, besedilo pa se razprši v ponavljajoče se zloge in ritmične obrazce. V nadaljevanju se ta silovitost postopoma lomi v bolj razpršen zvočni svet zadržanih tonov, *sotto voce* odseki in recitativni vložki pa ustvarjajo občutek oddaljenega spomina ali razpadajočega obreda. Vnovičen pojav spevnejših, *cantabile* trenutkov ne razreši povsem notranje napetosti; besedilo se še naprej drobi v ponavljajoče se fragmente, ki delujejo kot odmevi ljudskega rituala, preoblikovanega v sodoben glasbeni jezik.

Zvonovi madrigala *Unesu te na vela vrata* (*Prinesejo te skozi velika vrata*) ne delujejo kot samostojne medigre, temveč kot okvir, ki ves čas ohranja občutek oddaljenega odmeva in strogega obredja. Njihovo ponavljanje ustvarja vtis kroženja in vračanja, hkrati pa razpira prostor med posameznimi vokalnimi gestami. Posebej izraziti so trenutki tišine ali prehoda v skoraj recitativni način petja: takrat zvonovi prevzamejo vlogo nosilca časa in prostora: kot oddaljen akustični spomin povezujejo skladbo tudi v najbolj razpršenih in tihih odsekih.

Zadnja dva madrigala zrcalita prva dva: *Ižnjijali brodi na žalu* (*Strohneli čolni na bregu*) se vrača k paralelni homofoni zasnovi drugega madrigala, medtem ko se zadnji, *Nima ničesa, nima* (*Ničesar ni, ni ...*) vrača k zadržanemu tonu D v oboi in zibajočim se frazam.

Igor Kuljerić je bil eden tistih redkih skladateljev, ki jim je uspelo povezati dve navidez nezdržljivi glasbeni sili svojega časa: radikalni eksperiment evropske povojne avantgarde in globoko, skoraj arhaično privlačnost mediteranske ter hrvaške glasbene dediščine. Rojen v Šibeniku je

že v zgodnjem okolju mediteranskega mesta – njegovem ritmu, zvočnosti in liturgični tradiciji – našel izhodišča, ki so pozneje pomembno zaznamovala njegov glasbeni jezik.

Po študiju kompozicije na Akademiji za glasbo v Zagrebu se je izpopolnjeval v Milanu, kjer je v znameniti operni hiši La Scala študiral operno gledalšče, hkrati pa sodeloval v Studiu di fonologia musicale pri RAI, enem osrednjih središč tedanje evropske avantgardne glasbe, kjer sta delovala tudi Luciano Berio in Bruno Maderna. Tam je ob Luigiju Nonu in drugih skladateljih spoznaval možnosti elektronskega zvoka, odprtih form in eksperimentalnih kompozicijskih pristopov. Njegova zgodnja dela zato zaznamujejo raziskovanje zvočnih struktur, novih načinov organizacije glasbenega toka ter razširjenih izraznih možnosti inštrumenta in glasu.

Od začetka osemdesetih let dalje je začel oblikovati prepoznavnejši osebni slog, v katerem je avantgardne izkušnje povezal z elementi zgodovinske in regionalne glasbene tradicije. V njegovih delih se pojavljajo vplivi glagoljaškega petja, renesančne poezije, baročnih oblik in ljudske glasbene dediščine, vendar vključeni v sodoben glasbeni kontekst.

Tak pristop je posebej opazen v delih *Hrvaška maša* in *Hrvaški glagoljaški rekviem*, vokalno-instrumentalnih skladbah, zasnovanih na starohrvaških liturgičnih besedilih. Poleg teh je ustvarjal tudi opere, balete, simfonična, koncertantna, komorna in zborovska dela, med njimi opere *Richard III.*, *Živalska farma* in *Moč kreposti*, balet *Riky Levi* ter vrsto skladb za orkester in komorne zasedbe.

Kuljerić je deloval tudi kot dirigent in organizator glasbenega življenja. Sodeloval je z opero Hrvaškega narodnega gledališča

v Zagrebu, Simfoničnim orkestrom in Zborom Hrvaške radiotelevizije ter gostoval na mednarodnih festivalih in koncertnih turnejah. Vodil ali umetniško usmerjal je več pomembnih glasbenih institucij in festivalov, med njimi Glasbeni bienale Zagreb, Dubrovniške poletne igre in Koncertno dvorano Vatroslava Lisinskega.

Njegov opus obsega tudi glasbo za gledališče in film ter številne priredbe in crossover projekte. Za svoje delo je prejel vrsto hrvaških in mednarodnih priznanj ter bil član Hrvaške akademije znanosti in umetnosti.

Skladba ***Križu, daj nam ti milosti*** (*Križ, daj nam milost ti*), dokončana konec osemdesetih let, zavzema posebno mesto v opusu Kuljerića kot eno njegovih najizrazitejših soočenj z glagoljaško duhovno in glasbeno dediščino hrvaškega sredozemskega prostora. Nastala je na besedilo Marina Gazarovića v priredbi Tonka Maroevića, njen izvor pa sega v leto 1968, ko je skladatelj za Dubrovniške poletne igre napisal glasbo k srednjeveškemu ljudskemu prikazanju *Prikazanje života sv. Ciprijana i sv. Justine* v režiji Božidarja Violiča. Dirigent Lovro von Matačić je v tej glasbi prepoznal »odmeve naših glagoljaških glasbenih korenin« in Kuljerića spodbudil, naj iz gledališkega gradiva ustvari samostojno delo.

Kuljerić je pozneje zapisal, da je skladba izraz njegove »globoke želje in potrebe, da zazveni nekaj, kar dolgo nosi v sebi« – spomin na glagoljaške obrede, katerih zvočnost ga je zaznamovala že v mladosti. Vendar ga ni zanimalo rekonstruiranje zgodovinskih vzorcev, temveč poslušanje njihovih »odjekov in odzvenov«. Zato skladba ne deluje kot zgodovinska rekonstrukcija, ampak kot sodobna zvočna meditacija, v kateri se prepletajo modalna harmonija, odprti zborovski akordi, obredna počasnost in izrazita moč besede.

Tri koralne vrnitve ustvarjajo občutek ritualnega kroga, medtem ko posamezni odseki odpirajo prostor kontemplacije, bolečine, prošnje in notranjega razsvetljenja. Skladbo je 20. aprila 1989 v Zagrebu krstno izvedel Zbor Hrvaške radiotelevizije pod skladateljevim vodstvom. Leta 2005 je nastala tudi orkestrska različica z naslovom *Ante Crucem*.

Franjo Parać sodi med najvidnejše hrvaške sodobne skladatelje, katerih opus že desetletja zaznamuje glasbeni prostor jugovzhodne Evrope. Kompozicijo je študiral na Akademiji za glasbo v Zagrebu pri Stanku Horvatu, izobraževanje pa, kot Kuljerić, nadaljeval v milanskem Studiu di fonologia musicale pri Marinu Zuccheriju, kjer se je srečal z elektronsko in eksperimentalno glasbo tedanjega časa. Od leta 1978 je kot pedagog tesno povezan z zagrebško Akademijo za glasbo, kjer je deloval kot profesor kompozicije in dvakrat tudi kot dekan.

Paraćeva glasba izstopa po izraziti osebni poetiki, ki presega delitve na »tradicionalno« in »moderno«. V svojem ustvarjanju povezuje formalno jasnost klasicizma, ritmično energijo baroka in emocionalno neposrednost romantike z občutljivostjo sodobnega glasbenega jezika. Od izrazito eksperimentalnega, kompleksnega sloga se je Parać sčasoma pomaknil k vse večji ekonomičnosti glasbenih sredstev, jasnejši formalni zasnovi ter zadržani, vendar intenzivni ekspresivnosti. V njegovem slogu se pojavijo ponavljajoči se vzorci, čiste harmonije in preprostejši melodični obrisi, ki pa jih skladatelj uporablja na izviren in osebno prepoznaven način. Kljub poenostavitvi izraznih sredstev njegova glasba ohranja notranjo napetost, premišljeno oblikovanost in močno zvočno občutljivost.

Njegov skladateljski izraz zaznamujejo mediteranska mera, dramatična napetost ter izjemen občutek za zvočno barvo in arhitekturo glasbene forme.

Posebno mesto v njegovem opusu zavzemajo orkestrska, vokalno-instrumentalna in glasbeno-gledališka dela, med njimi balet *Carmina Krležiana*, opera *Judita*, *Missa Maruliana*, *Gloria* ter številna koncertantna in komorna dela. Pomemben del njegove ustvarjalnosti je namenjen tudi zborovski glasbi in delom za godala, v katerih pogosto dosega posebno intimnost in zvočno prečiščenost.

Za svoje delo je prejel številne najvišje strokovne in državne nagrade. Leta 1992 je postal dopisni, leta 2008 pa redni član Hrvaške akademije znanosti in umetnosti, kjer danes deluje tudi kot njen podpredsednik. Frano Parać ostaja ena osrednjih osebnosti sodobne hrvaške glasbe – skladatelj, ki tradicijo razume kot živ in navdihujoč prostor osebne umetniške svobode.

Dona nobis pacem (*Podari nam mir*) za mešani zbor temelji na besedilu krajše priprošnje za mir, ki izvira iz zadnjega stavka mašnega ordinarija, *Agnus Dei* (*Jagnje Božje*). Subtilne spremembe v povečini statičnem glasbenem toku gradijo dramaturgijo s počasnim zgoščanjem zvočne teksture, nežnimi disonancami in klastri ter mikropolifonimi prepletanji glasov. Četudi skladba uporablja sodobne kompozicijske postopke, njena zvočna govorica ostaja izrazito meditativna in duhovno usmerjena. V njej lahko zaslutimo oddaljene navezave na gregorijanski koral ter na sonoristične tehnike 20. stoletja, vendar Paraćev izraz ostaja zadržan, transparenten in notranje osredotočen.

FKK 6

Filharmonični
klasični
koncerti

Slovenska
filharmonija

Patricija
Avšič

11. in 12. junij 2026
ob 19.30

Cankarjev dom
Gallusova dvorana

Za mlade, 2. del

Orkester Slovenske filharmonije
Kahi Solomnišvili dirigent
Patricija Avšič violina
Merkù | Sibelius | Beethoven

VIP 5

Vokalno-instrumentalni
program

Zbor Hrvatske radiotelevizije

Foto: Jasenko Rasol

Zbor Hrvatske radiotelevizije je bil ustanovljen leta 1941. Sprva je deloval kot komorni sestav, sčasoma pa se je razvil v prvi večji poklicni zbor na Hrvaškem.

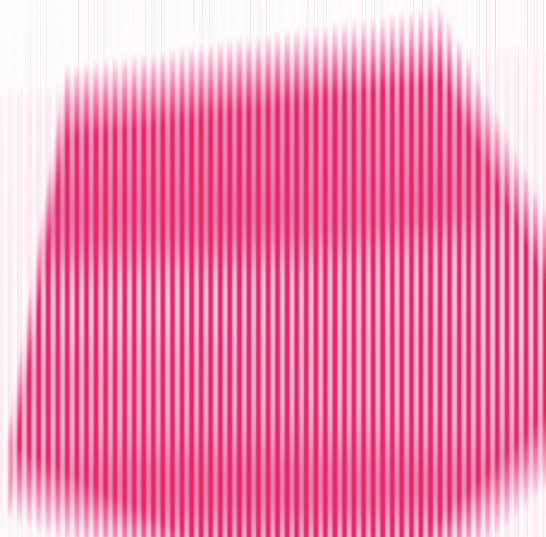
Njegovo delovanje so zaznamovali umetniški vodje Mladen Pozajić, Dragan Gürtl, Boris Papandopulo, Sergije Rainis, Slavko Zlatić, Vladimir Kranjčević, Igor Kuljerić in Tonči Bilić, skladbe katerih so še danes del stalnega repertoarja zbora. Od sezone 2017/18 mesto glavnega dirigenta zbora zaseda Tomislav Fačini.

Na pobudo Tončija Bilića je sestav leta 1998 vzpostavil abonmajski cikel Sfumato, v katerem redno izvaja nova dela hrvaških skladateljev, in bil leta 2016 sprejet v Evropsko združenje profesionalnih pevskih zborov TENSO.

Svojo vsestranskost dokazuje z izvajanjem širokega repertoarja a cappella in vokalno-instrumentalnih del vseh glasbenozgodovinskih obdobj, s katerim koncertira tako na Hrvaškem kot drugod po Evropi, med drugim je že gostoval v Rimu, Moskvi, Salzburgu, Milanu, Parizu, Benetkah, Berlinu, Dunaju, Sarajevu, Münchnu in Budimpešti.

Redno sodeluje s Simfoničnim orkestrom Hrvaške radiotelevizije, nastopal pa je tudi z drugimi evropskimi orkestri, med drugim s Simfoničnim orkestrom Bavarskega radia, ter sodeloval s številnimi uglednimi solisti in dirigenti, kot so Claudio Abbado, Lorin Maazel, Valerij Poljanski, Nils Schweckendiek, Marc Korovitch, Kaspars Putniņš, Daniel Reuss in Stefan Parkman.

VIP 5

Vokalno-instrumentalni
program

Tomislav Fačini

Foto: Jasenko Rasol

Tomislav Fačini je dirigiranje študiral na Akademiji za glasbo Univerze v Zagrebu, Akademiji Hansa Swarowskega v Milanu in Visoki šoli za glasbo v Karlsruheju. Je nagrajenec Mednarodnega dirigentskega tekmovanja Antonio Pedrotti in prejemnik priznanj Milke Trnine in Jurice Murai ter nagrade Judita.

Bil je glavni dirigent Oratorijskega zbora cerkve sv. Marka, Orkestra oboroženih sil Republike Hrvaške in Simfoničnega orkestra iz Dubrovnika, glasbeni direktor festivala Glasbeni večeri v sv. Donatu ter glasbeni svetovalec festivala Dubrovniške poletne igre. Trenutno zaseda mesto glavnega dirigenta Zbora Hrvaške radiotelevizije, s katerim nastopa na vseh pomembnejših festivalih na Hrvaškem ter izvaja cikla Sfumato in Kanconijer, v katerih občinstvu predstavlja

raznovrstna vokalna in vokalno-instrumentalna dela domačih in tujih skladateljev. Poleg tega je tudi umetniški vodja ansambla Antiphonus, ki že več kot petnajst let v ciklih Triade in Trinitas ter na številnih gostovanjih izvaja tako dela iz renesanse in baroka kot glasbo 20. in 21. stoletja.

Ponaša se z obsežno diskografijo. Med drugim je sodeloval pri snemanju simfonij Luka Sorkočevića, z Zborom Hrvaške radiotelevizije na zgoščenkah zabeležil dela Vinka Jelića, Tomasa Cecchinija, Vatroslava Lisinskega, Borisa Papandopula, Srećka Bradića, Igorja Kuljerića in Berislava Šipušaa, z ansamblom Antiphonus pa je izdal album z glasbo hrvaških skladateljev iz 17. stoletja ter zgoščenko, posvečeno najnovejšim delom hrvaških skladateljev.

Dejaven je tudi na področju opere in baleta. Kot dirigent je sodeloval pri uprizoritvah oper, kot so *Agripina* (Händel), *Didona in Enej* (Purcell), *Igra o Duši in Telesu* (Cavalieri), *Così fan tutte* (Mozart), *Seviljski brivec* (Rossini), *La Traviata* (Verdi), *Carmen* (Bizet), *Triptih* (Puccini), *Nikola Šubić Zrinski* (Zajc), ter številnih baletov, med drugim *Coppélie na Montmartru* (Delibes), *Pepelke* (Strauss ml.), *Giselle* (Adam) in *Spartaka* (Hačaturjan).

Je redni profesor na Akademiji za glasbo v Zagrebu, kjer poučuje dirigiranje, komorno glasbo in branje partitur.

VIP 5

Vokalno-instrumentalni
program

Arvo Pärt

Pozdravljena, Kraljica

Marijanska antifona

Pozdravljena, Kraljica, mati usmiljenja,
življenje, veselje in upanje naše, pozdravljena!
K tebi vpijemo izgnani Evini otroci,
k tebi zdihujemo žalostni in objokani
v tej solzni dolini.

Obrni torej, naša pomočnica,
svoje milostljive oči v nas
in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa,
blagoslovljeni sad svojega telesa.
O milostljiva, o dobrotljiva,
o sveta Devica Marija!

Petar Bergamo

Častitljivi duhovi

Marina Čapalija; prevedel Saša Ilić

Ničesar več ni

Ničesar več ni, ničesar ...

Vajena je bila prižgati svečo

Vajena je bila prižgati svečo
za pokoj duš
vseh tistih, ki so se
k Svetemu Juriju priselili,
kjer so podobe mrtvih
in živih, a ljubljениh,
in poljubljati slike,
moliti rožne vence.

Ko pa je luč njenega življenja ugasnila,
nihče od tistih, za katere je molila
ter solze dneve in noči prelivala,
ni pomislil,
da bi z vrta utrgal cvet,
ki ga je zalivala,
in ga položil na grob.

Tu sem obstala

Tu sem obstala,
kar tako, brez pomisleka.
Obstala in gledam
v črne gube
in beli zvonik,
ki sije v mesečini.
Obstala in stojim
vkopana
kakor ti.

Klicala te vso noč –
koprnela,
tlačila je črna mora.
Klicala te vso noč –
koprnela,
veter nam bičal je otok.
Klicala te vso noč –
koprnela,
zvonovi so žalostni molili.
Klicala te vso noč –
kot življenje te ljubila.

Dve uri sem hodila,
z vsakim korakom
dlje od tebe sem bila.
Tvoje telo je v grobu,
jaz pa iščem mladost,
pod oljkami zapuščeno.

Premagovali so morja, imeli ženske

Premagovali so morja in imeli ženske,
a napačne.

Nekateri pa so menili, da so naša dekleta čista,
prečista, in da bi jih omadeževali
s svojimi telesi, ki so se jih dotikale izprijene roke.

Stojijo pred hišami
v strahu pred ljubeznijo,
premišljujejo o mladosti ...

Dekleta pa so cvetela,
nekatera se omožila,
druga pa razcvetela.

Oni, stari fantje, pa
v strahu pred ljubeznijo
ostali sami.

Prinesejo te skozi velika vrata

Prinesejo te skozi velika,
odnesejo skozi majhna vrata ...

Prinesejo te skozi velika vrata,
postavijo sred cerkve,
duhovnik se suče okrog tebe,
moli, se križa, odganja peklenške sile.

Ni pa dolgo tega, ko te je neki drugi duhovnik
oblival, v tej isti cerkvi kropil,
ti pa si krik izpustil.

Zdaj molčiš, ničesar ne smeš reči,
nisi več ti.

Nekateri jočejo, nekateri obrekujejo,
nekateri iščejo spokoj nad tvojim mrtvim telesom,
nekateri se gledajo izpod čela.

Nisi več ti – sred cerkve črna krsta,
tvoje ime izrekajo, a nisi več človek,
zdaj si duša.

... Daj mu večni pokoj, Gospod ...

Ko pa te duhovnik odveže grehov
(če te sploh odveže),

te odnesejo skozi majhna vrata
in brž zvrnejo v grob,
da jim (Bog obvaruj) ne bi pobegnil.

Potem pa ti družina čez teden dni
plača mašo, ker je tisto kamnito ploščo,
ki ti pritiska ob telo, treba še z mašo zaščititi,
da po hiši ne bi bilo ropota in šušljanja.

Strohneli čolni na bregu

Strohneli so čolni
na bregu.
Strohnele so kosti
v grobu.
Strohnelo je srce
v telesu.
Brez besed,
vsi molčijo,
ure na zvoniku bijejo.

Ko stal boš ob meni
ves mil in molčeč,
zadišal bo ves svet,
pozabila bom vse navade
in pridige
in svetnike
in peklenške sile
in Božja jagnjeta
in grešna bom,
grešna bom ženska.

Ko stala bom ob tebi,
me vlekel bo mesec k tvojemu telesu,
zvezde bodo trepetale kakor plamen
in grešna bom ženska,
v tvojih ljubih rokah
kakor ptica ujeta.

Ničesar ni, ni ...

Ničesar ni, ni ...

Na vrtu cveti nesmrtnica,
smrt pa
kliče.

Zvonovi zvonijo tiho žalost
v belini dneva,
obrnjenega k soncu.
Neko novo zvonjenje
sluti staro ihtenje.

Igor Kuljerić***Križ, daj nam milost ti***

Marin Gazarović; uredil Tonko Maroević, prevedel Saša Ilić

Koral

Križ, daj nam milost ti,
da nam Jezus grehe odpusti,
in nakloni nam to življenje
za nebeško odrešenje.
In nakloni nam to življenje
za nebeško odrešenje.

Jezus Kristus je moja obleka

Jezus Kristus je moja obleka,
Jezus Kristus je moj napoj,
Jezus Kristus je moje upanje,
ki nam daje blaženo stanje.
Radostna je naša duša,
ko uživa Jezusa Boga.
Brez prestanka na tem svetu
sledil bom Jezusu,
saj drugače ne more biti,
nič me ne more odvrniti
od Jezusa Gospoda,
ker od njega druge ni resnice.

O Jezus, pravi Bog

O Jezus, pravi Bog,
želja naša in ljubezen,
človek si v Božji slavi,
ki si nam sveti križ naložil
in se za vse naše preklete grehe
hotel dati na križ pribiti.
Vsakdo s teboj prejme milost,
saj si s svojo smrtjo smrt premagal.
O Jezus, pravi Bog,
želja naša in ljubezen,
človek si v Božji slavi,
ki si nam sveti križ naložil.

Kakor jelen išče studenec

Kakor jelen išče studenec,
da poteši mučno žejo,
tako hrepeni duša moja
po Gospodu brez pokoja.

Koral

Križ, daj nam milost ti,
da nam Jezus grehe odpusti,
in nakloni nam to življenje
za nebeško odrešenje.
In nakloni nam to življenje
za nebeško odrešenje.

O Jezus, Sin Božji

O Jezus, Sin Božji,
iz katerega šine dan svetel,
ki si iz goreče ljubezni
telo svoje nam zapustil
in si nas povrh vsega
oprostil izvirnega greha.
Kdor ima upanje vate
in te najviše časti,
mu dal boš pravično odpuščanje,

VIP 5

Vokalno-instrumentalni
program

o blaženo mučeno telo,
ko bi le s teboj prišli k Bogu
in zmogli najti dušam mir.

Jezus Kristus, živa želja

Jezus Kristus, živa želja,
vsak od nas te kliče,
svoje pomoči nam ne odrekaj
in vsi ti bodo peli hvalo.
Naj se nas usmili tvoja milost,
da spoznamo raja svit.
Podari nam potrpljenje,
ne odreci nam svoje bližine
in odpri nam poti,
da pridemo v nebeški raj.
Aleluja.

Koral

Križ, daj nam milost ti,
da nam Jezus grehe odpusti,
in nakloni nam to življenje
za nebeško odrešenje.
In nakloni nam to življenje
za nebeško odrešenje.

Frano Parać

Podari nam mir

Gregorijanska antifona

Podari nam mir.
Gospod, daj miru v naših dnevih.

Slovenska
filharmonija

Grajski koncert

za abonentke in abonente

Celjski grad
21. junij 2026 ob 20.30

Orkester Slovenske filharmonije

Kahi Solomnišvili *dirigent*

Patricija Avšič *violina*

Spored: **Rimski-Korsakov, Firšt, Sarasate,**
Svendsen, Chabrier, Corea/Solla

Povezovalc dogodka: **Tilen Artač**

Obisk koncerta je za abonente **brezplačen**. Prijave zbiramo **do 15. junija 2026**
oz. **do zapolnitve mest** na e-naslovu turistične agencije Ines Tours info@ines-tours.si.
Za abonente bo organiziran tudi brezplačen avtobusni prevoz.
Prijave obvezne ob rezervaciji vstopnice.

Hvala, ker nas podpirate.

Erazem Žganjar
flavtist

 Zavod
Vse bo v redu

 europlakat

DELO

MØBILIZE
FINANCIAL SERVICES

HITRADIO
center

SiolNET.

in2

 COMTRADE
SYSTEM INTEGRATION

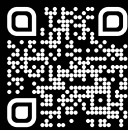
 GENEPLANET

mladi-upi.si

Slovenska
filharmonija

Vpis abonmajev 26|27 *Barvito*

T 01 24 10 810

E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

 triglav

generalni
pokrovitelj

Možnost spletnega nakupa!

Slovenska
filharmonija

www.filharmonija.si

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je
Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske
filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

generalni pokrovitelj
koncertne sezone 2025/26

Pokrovitelja in donatorja azijskega gostovanja:

generalna pokroviteljica
azijskega gostovanja

Pokrovitelj:

Donatorja:

Partner:

Medijski pokrovitelji:

Sio1NET.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Vokalno-instrumentalni program – VIP 5
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije: Nejc Avbelj
Avtorica spremne besede: Jana Erjavec
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, junij 2026

Redakcija koncertnega lista je bila končana
3. junija 2026.

Če želite prejemati redna e-obvestila
o programu Slovenske filharmonije,
sporočite svoj e-naslov na
info@filharmonija.si.

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

ISSN 2350-5117